

MRF 2022.108

Miljø- og Fødevarerklagenævnets afgørelse af 5. maj 2022, j.nr. 20/13224

Stadfæstet afslag på dispensation fra naturbeskyttelseslovens § 15 til udvidelse af 18 m² sommerhus med 10,5 m² køkken-, toilet- og badefaciliteter inden for strandbeskyttelseslinjen henset til den samlede forøgelse af bygningsmassen. Derimod dispensation til en udvidelse kun omfattende toilet- og badefaciliteter med et samlet areal på 7 m², jf. naturbeskyttelseslovens § 65 b, stk. 3, nr. 3, da bygningen, uanset størrelse og manglende køkkenfaciliteter, fandtes at udgøre et eksisterende sommerhus i bestemmelsens forstand, og da projektet ikke ville medføre væsentlig påvirkning af Natura 2000-områder eller bilag IV-arter.

Kystdirektoratet meddelte i august 2020 afslag på dispensation til udvidelse af en eksisterende bygning tilhørende E inden for strandbeskyttelseslinjen. Ejendommen, hvor udvidelsen ønskedes opført, havde et areal på ca. 1,7 ha og var beliggende i landzone direkte ud til Lillebælt inden for den oprindelige 100 meter-strandbeskyttelseslinje. Ejendommen bestod af seks selvstændige adresser med hver deres sommerhusbygning og var ejet af en familieforening, hvor hver adresse var ejet af en selvstændig familie. Den omhandlede bygning var ifølge BBR registeret som et sommerhus med et areal på 18 m² beliggende ca. 40 meter fra kysten. Det fremgik af ansøgningen om dispensation, at bygningen var uden køkken, toilet, og badeforhold, og der var derfor ansøgt om udvidelse af bygningen med 10,5 m² til indretning af køkken samt toilet- og badefaciliteter. Kystdirektoratet fandt, at den omhandlede bygning ikke havde karakter af en selvstændig bolig, men derimod et annek, idet bygningen alene udgjorde 18 m² og ikke havde installeret køkkenfaciliteter, hvorfor det ansøgte ikke var omfattet af den lempeligere dispensationspraksis for sommerhuse efter naturbeskyttelseslovens § 65 b, stk. 3, nr. 3. Afgørelsen blev påklaget af E, der bl.a. anførte, at der var tale om et sommerhus og ikke et annek, at der kunne meddeles dispensation til det ansøgte efter naturbeskyttelseslovens § 65 b, stk. 1, men at E var villig til at ændre ansøgningen til kun at omfatte udvidelse og modernisering af toilet og badefaciliteter i overensstemmelse med naturbeskyttelseslovens § 65 b, stk. 3, nr. 3. Miljø- og Fødevarerklagenævnet fandt, for så vidt angik det samlede ansøgte projekt bestående af køkken, toilet og bad, at der ikke var tale om et

sådant særligt tilfælde, der kunne begrunde en dispensation fra strandbeskyttelseslinjen. Nævnet lagde herved vægt på, at der var tale om en tilbygning på en meget kystnær placering inden for den oprindelige strandbeskyttelseslinje, og at det ansøgte, der var forudsat etableret parallelt med kystlinjen i forlængelse af den eksisterende bygning, ville medføre en væsentlig forøgelse af bygningsmassen. Nævnet fandt imidlertid, at bygningen med den af E foreslåede projektilpasning, så det ansøgte kun ville omfatte toilet- og badefaciliteter med et samlet areal på 7 m², kunne anses for at være et eksisterende sommerhus omfattet af den lempeligere dispensationsadgang i § 65 b, stk. 3, nr. 3. Nævnet lagde herved vægt på, at bestemmelsen gælder for sommerhuse uanset størrelse, at huset i BBR var registreret som et sommerhus, og at Miljøcenter Ribe i 2008 havde meddelt dispensation til opførelse af et sommerhus på 17,5 m², ligesom nævnet ikke fandt, at det var krav, at sommerhuset havde køkkenfaciliteter. Nævnet fandt, at der efter § 65 b, stk. 3, nr. 3, kunne meddeles dispensation til det tilpassede projekt, da tilbygningens omfang og placering ikke ville stride mod hensynet til kystlandskabet og de naturbeskyttelsesmæssige interesser. Idet projektet ikke fandtes at ville påvirke Natura 2000-området væsentligt eller beskadige yngle- eller rasteområder for bilag IV-arter, stadfæstede Miljø- og Fødevarerklagenævnet afslaget på dispensation til udvidelsen omfattende køkkenfaciliteter, men ændrede afgørelsen, således at der kunne gives dispensationen til tilbygning af toilet- og badefaciliteter på 2 x 3,5 meter i forlængelse af den eksisterende bygning.

Kommentar: I denne sag ændrede Miljø- og Fødevarerklagenævnet Kystdirektoratets afslag på dispensation fra strandbeskyttelseslinjen til en delvis dispensation. Efter udfaldets af Kystdirektoratets afgørelse var det ikke nødvendigt at tage stilling til projektets påvirkning af Natura 2000-områder og bilag IV-arters yngle- og rasteområder, og klagenævnet foretog derfor selv denne vurdering som

MAD 2022.108

*led i klagesagen. Dette afviger fra andre sager, hvor nævnet ønsker at ændre et afslag til en dispensation, men hvor sagen uanset dette hjemvises til førsteinstansen med henblik på dennes vurdering af projektets påvirkning af bilag IV-arter, jf. **MRF 2022.89 Mfk** og **MRF 2022.99 Mfk**.*

Ændring af afslag på dispensation i sag om udvidelse af sommerhus med toilet- og badefaciliteter i Haderslev Kommune.

Stadfæstelse af afslag på dispensation i sag om udvidelse af sommerhus med køkkenfaciliteter i Haderslev Kommune

20/13224

Miljø- og Fødevareklagenævnet har truffet afgørelse efter § 15, stk. 1, jf. 65 b, stk. 3, nr. 3, jf. § 78, stk. 4.[1]

Miljø- og Fødevareklagenævnet ændrer Kystdirektoratets afgørelse af 12. august 2020 om afslag på dispensation fra strandbeskyttelseslinjen til udvidelse af sommerhus med toilet- og badefaciliteter, på [F1], beliggende [A1], 6100 Anslet i Haderslev Kommune.

Miljø- og Fødevareklagenævnet stadfæster Kystdirektoratets afgørelse af 12. august 2020 om afslag på dispensation fra strandbeskyttelseslinjen til udvidelse af sommerhus med køkkenfaciliteter, på [F1], beliggende [A1], 6100 Anslet i Haderslev Kommune.

Det indbetalte klagegebyr tilbagebetales.

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 17 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet[2] og gebyrbekendtgørelsens § 2.[3] Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. naturbeskyttelseslovens § 88, stk. 1.

Afgørelsen er truffet af nævnet, jf. § 1 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet, der i overensstemmelse med naturbeskyttelseslovens § 78, stk. 4, har behandlet sagen i nævnets afdeling 9, jf. § 3, stk. 1, nr. 9, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

1. Klagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet

Afgørelsen er den 4. september 2020 påklaget til Miljø- og Fødevareklagenævnet af adressaten for afgørelsen, som ligeledes er medejer af ejendommen.

Klager har navnlig anført, at

- der er tale om et sommerhus og ikke et anneks som vurderet af Kystdirektoratet,

- der kan meddeles dispensation til det ansøgte efter naturbeskyttelseslovens § 65 b, stk. 1, og
- klager er villig til at ændre ansøgningen til kun at omfatte udvidelse og modernisering af toilet og bedefaciliteter i overensstemmelse med naturbeskyttelseslovens § 65 b, stk. 3, nr. 3.

Klagepunkterne er nærmere uddybet i afsnit 2.4.

2. Sagens oplysninger

2.1. Ejendommen og området

Ejendommen har et areal på ca. 1,7 ha^[4] og er beliggende i landzone, direkte ud til Lillebælt inden for den oprindelige 100 m-strandbeskyttelseslinje. Ejendommen består af seks selvstændige adresser og er ejet af en familieforening, hvor hver adresse er ejet af en selvstændig familie, som er medlem af foreningen.

Den omhandlede bygning er beliggende på adressen [A1] og er ifølge BBR registeret som et sommerhus med et areal på 18 m². Bygningen ligger ca. 40 meter fra kysten. Vest for bygningen ligger en markvej, som løber parallelt med hele ejendommen og fungerer som adgangsvej til de forskellige adresser. Ejendommens oprindelige bebyggelse er opført i 1975. Den nuværende bygning er opført i 2011.

Den omhandlede bygning er placeret på et plateau, der er omgivet af en græsplæne samt spredt bevoksning med buske og enkelte træer. Arealet mellem bygningen og kysten er tilgroet med større træer samt vegetation.

Den østlige del af ejendommen er omfattet af Natura 2000-område nr. 112 Lillebælt, herunder habitatområde nr. 96 og fuglebeskyttelsesområde nr. 47.^[5]

2.2. Sagens forhistorie

Naturklagenævnet stadfæstede den 25. oktober 2007^[6] Sønderjyllands Amts afgørelse af 12. januar 2006 om afslag på lovliggørende dispensation fra strandbeskyttelseslinjen til et sommerhus på 40 m² på den omhandlede adresse, jf. naturbeskyttelseslovens § 65, stk. 3, jf. § 15.^[7]

Naturklagenævnet bemærkede, at klagers subsidiære ønske om at bibeholde en bygning på 9 m², som havde været registreret på ejendommen siden 1975, samt en mindre udvidelse til isolering, bad og toilet ville forudsætte en fornyet ansøgning til førsteinstansen med en nærmere beskrivelse af sommerhusets udformning og beliggenhed.

Naturklagenævnet bemærkede endvidere, at der under hensyn til det forhold, at der siden 1975 og frem havde været sommerhusbebyggelse på ejendommen, og ejerne derfor havde indrettet sig i tillid til, at det oprindelige sommerhus på grunden måtte anses for lovligt, ville nævnet være indstillet på, at imødekomme en ansøgning om opførelse af et mindre sommerhus på ca. 15 m².

Miljøcenter Ribe meddelte den 10. juli 2008 dispensation til opførelse af et sommerhus på 17,5 m² inden for strandbeskyttelseslinjen, på [F1], beliggende [A1], 6070 Christiansfeld.[8] Der blev i denne afgørelse ikke taget stilling til toilet- og badefaciliteter. Denne afgørelse blev ikke påklaget.

2.3. Den påklagede afgørelse

Kystdirektoratet har den 12. august 2020 i medfør af naturbeskyttelseslovens § 15, stk. 1, jf. § 65 b, stk. 1, meddelt afslag på dispensation til udvidelse af eksisterende bygning med 10,5 m² til indretning af køkken samt toilet- og badefaciliteter inden for strandbeskyttelseslinjen.

Det fremgår af den påklagede afgørelse, at ejendommen, hvor den ønskede udvidelse ønskes opført, består af i alt seks bygninger. Disse bygninger er i BBR anført som værende sommerhuse, og har hvert deres vejnummer.

Det fremgår endvidere, at ansøgningen alene vedrører bygningen på adressen [A1]. Kystdirektoratet har i afgørelsen anført, at bygningen er uden køkken, toilet, og badeforhold, og at brugerne af bygningen hidtil har benyttet et ude-das. Der er ansøgt om at tilbygge ca. 10,5 m² mod nordvest i forlængelse af den eksisterende bygning. Tilbygningen vil blive opført i samme stil som den eksisterende bygning i både udseende og materiale. Ved den nordvestlige gavl indsættes et vindue ved det ansøgte bad og toilet. Fra den sydvestlige side af huset bliver der på tilbygningen placeret et vindue ud mod vejen. På den nordøstlige facade vil blive isat en dør med indgang til tilbygningen.

Klager har i ansøgningsmaterialet oplyst, at bygningen ikke har indlagt el, vand eller toilet- og badfaciliteter i øvrigt. Klager har i det fremsendte materiale anført, at tilbygningen er en forbedring af de nuværende sanitære forhold.

Det fremgår af den påklagede afgørelse, at de øvrige bygninger på ejendommen har arealer på mellem 31 m² og 53 m². [A1] har et areal på 47 m², nr. 25 har et areal på 36 m², nr. 27 har et areal på 37 m², nr. 31 har et areal på 31 m² og nr. 33 har et areal på 53 m².

Kystdirektoratet har vurderet, at den omhandlede bygning ikke har karakter af en selvstændig bolig, idet bygningen har en størrelse på 18 m² og ikke har installeret køkkenfaciliteter. Direktoratet har på den baggrund vurderet, at bebyggelsen må karakteriseres som værende et anneks. Direktoratet har i den forbindelse bemærket, at der som udgangspunkt ikke meddeles dispensation til ombygning af udhuse/annekser til selvstændige boligenheder ved installation af køkken og bad/toilet, medmindre der er tale om et særligt tilfælde.

Det fremgår af afgørelsen, at Kystdirektoratet har vurderet, at der ikke er tale om et særligt tilfælde, der kan begrunde en dispensation fra strandbeskyttelseslinjen.

Kystdirektoratet har ved vurderingen lagt vægt på, at en dispensation vil kunne skabe en uønsket præcedenseffekt, og at områdets særlige karakter ikke ændre herpå.

Kystdirektoratet har i afgørelsen bemærket, at såfremt bygningen havde været et sommerhus, ville der alene kunne forventes dispensation til udvidelse af toilet og badefaciliteterne og ikke til køkkenet. Direktoratet har i afgørelsen henvist til den lempeligere dispensationspraksis efter naturbeskyttelseslovens § 65 b, stk. 3, nr. 3, som omfatter eksisterende sommerhuse.

2.4. Klagens indhold

Klager har anført, at den omhandlede bygning, er det eneste hus på den samlede matrikel, som ikke har installeret toiletfaciliteter. Klager har hertil bemærket, at man derfor benytter et ude-das.

Det fremgår endvidere, at de fem øvrige huse løbende har fået godkendt tilbygninger med toiletfaciliteter, hvorfor klager er uforstående over for det meddelte afslag. Klager har endvidere anført, at det vil være mest hensigtsmæssigt i forhold til miljøet, at de sanitære forhold ved klagers bygning bliver opdateret, så toiletaffald ikke ender i jorden.

Klager har yderligere anført, at det ikke er muligt for klager at benytte toilet- og badefaciliteterne i nabosommerhusene, selvom der er tale om en familiebaseret forening.

Klager er endvidere uforstående over for Kystdirektoratets vurdering af, at den omhandlede bygning skal betegnes som et anneks. Klager har hertil oplyst, at den nuværende bygning blev opført og stod færdig den 10. december 2010, efter nedrivning af det gamle sommerhus.

Klager har til støtte for klagen anført, at den omhandlede bygning flere gange, af flere forskellige myndigheder, er blevet omtalt som værende et sommerhus. Klager har i den forbindelse fremsendt Naturklagenævnets afgørelse af 25. oktober 2007. Herudover har klager yderligere tilføjet sin byggeansøgning, dispensation til opførelse af nyt sommerhus fra Miljøcenter Ribe og landzonetilladelsen fra Haderslev Kommune, hvori den omhandlende bygning, konsekvent betegnes som et sommerhus.

Videre har klager anført, at den ansøgte tilbygning ikke vil have betydning for områdets fremtræden, fordi huset ikke kan ses fra kysten.

Afslutningsvis har klager anført, at man er indstillet på, at ændre ansøgningen, så den kun omfatter en ansøgning om etablering af toilet og bad.

Klager har i supplerende bemærkninger af 11. december til klagen anført, at klager er uforstående over for, at Kystdirektoratet ikke mener, at der med klagen samt dennes bilag, er indkommet nye væsentlige oplysninger i sagen, idet det efter klagers opfattelse ved det fremsendte er dokumenteret, at der er tale om et sommerhus og ikke et anneks.

Klager har videre anført, at det fremgår af andelsselskabets vedtægter, at man som andelsejer i foreningen er forpligtet til at værne om den omkringliggende natur.

3. Miljø- og Fødevarerklagenævnets bemærkninger og afgørelse

Følgende medlemmer af Miljø- og Fødevarerklagenævnet har deltaget i sagens behandling: formand Birgitte Egelund Olsen, landsdommerne Eva Staal og Olaf Tingleff, samt de læge medlemmer Pelle Andersen-Harild, Lene Hansen, Kristian Pihl Lorentzen og Jens Vibjerg.

3.1. Miljø- og Fødevarerklagenævnets bemærkninger

Naturbeskyttelseslovens § 15, stk. 1, indeholder et generelt forbud mod at foretage ændring i tilstanden af arealer inden for strandbeskyttelseslinjen, herunder foretage bebyggelse, udstykning, matrikulering og arealoverførsel, hvorved der fastlægges skel.

Formålet med bestemmelsen er at sikre en friholdelse af strandene og de umiddelbart bagvedliggende kystområder mod indgreb, der ændrer den nuværende tilstand og anvendelse.

Efter naturbeskyttelseslovens § 65 b, stk. 1, kan der kun i særlige tilfælde meddeles dispensation fra strandbeskyttelseslinjen. Der kan derfor kun dispenseres, hvis særlige forhold taler for det, herunder hvis der er tale om et nødvendigt formål, som bør gå forud for den generelle beskyttelsesinteresse, og der ikke ved en dispensation skabes præcedensvirkning i strid med det generelle formål med reglerne. Bestemmelsen administreres i praksis meget restriktivt.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder, for så vidt angår det samlede ansøgte projekt, bestående af køkken, toilet og bad, at der ikke er tale om et sådant særligt tilfælde, der kan begrunde en dispensation fra strandbeskyttelseslinjen. Nævnet har ved vurderingen lagt vægt på, at der er tale om en tilbygning på en meget kystnær placering inden for den oprindelige strandbeskyttelseslinje. Det ansøgte, der forudsættes etableret parallelt med kystlinjen i forlængelse af den eksisterende bygning, vil endvidere medføre en væsentlig forøgelse af bygningsmassen. Nævnet har derudover lagt på den uønskede præcedensvirkning, som en dispensation vil kunne få i andre tilsvarende sager.

Miljø- og Fødevareklagenævnet bemærker, at det fremgår af klagen, at klager er villig til at foretage en projektilpasning, så det ansøgte kun omfatter toilet- og bedefaciliteter med et samlet areal på 7 m².

Efter naturbeskyttelseslovens § 65 b, stk. 3, nr. 3, gælder der en lempeligere dispensationsadgang for så vidt angår mindre om- eller tilbygninger med henblik på modernisering og udvidelse af toilet- og bedefaciliteter i eksisterende sommerhuse. Bestemmelsen er ifølge lovforarbejderne en lovfæstelse af tidligere praksis, hvor der almindeligvis blev dispenseret til udvidelser på 5-7 m² til etablering af tidssvarende sanitære forhold i mindre sommerhuse under 40 m². Efter lovfæstelsen gælder mulighed dog uanset sommerhusets størrelse.

Det fremgår videre af lovforarbejderne, at:

”... det bliver det muligt at meddele dispensation til forskellige anlæg og installationer m.v., uden at der foreligger et særligt tilfælde, som det kræves i de gældende regler i § 65, stk. 1. Der skal dog fortsat i overensstemmelse med lovens formål varetages hensyn til kystlandskabet og de naturbeskyttelsesmæssige interesser, og en dispensation kan kun meddeles, hvis hensyn til bl.a. Natura 2000-områder og »bilag IV-arter« ikke taler afgørende imod.”[9]

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder, at den omhandlede bygning kan anses for at være et eksisterende sommerhus i overensstemmelse med 65 b, stk. 3, nr. 3. Nævnet har ved vurderingen lagt vægt på, at bestemmelsen gælder for sommerhuse uanset størrelse, at huset i BBR er registreret som et sommerhus, og at Miljøcenter Ribe i 2008 meddelte dispensation til opførelse af et sommerhus på 17,5 m². Nævnet finder endvidere, at det ikke er krav, at et sommerhus har køkkenfaciliteter.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet finder, at der kan meddeles dispensation til den ansøgte tilbygning efter den lempeligere dispensationsadgang for om- eller tilbygninger med henblik på modernisering og udvidelse af toilet- og badefaciliteter i eksisterende sommerhuse, idet den ansøgte tilbygnings omfang og placering ikke strider mod hensynet til kystlandskabet og de naturbeskyttelsesmæssige interesser. Dispensationen omfatter en tilbygning til etablering af toilet- og badefaciliteter på 2,0 gange 3,5 m placeret mod nordvest i forlængelse af den eksisterende bygning.

Det følger af habitatbekendtgørelsens § 6, stk. 1, jf. § 7, stk. 2, nr. 1, at der ikke kan gives dispensation fra naturbeskyttelseslovens § 15, stk. 1, hvis det ansøgte projekt i sig selv, eller i forbindelse med andre planer og projekter, kan påvirke et Natura 2000-område væsentligt. Vurderingen skal fremgå af afgørelsen, jf. bekendtgørelsens § 6, stk. 4.

Det følger endvidere af habitatbekendtgørelsens § 10, stk. 1, nr. 1, jf. § 7, stk. 2, nr. 1, at der ikke kan gives dispensation fra naturbeskyttelseslovens § 15, stk. 1, hvis det ansøgte kan beskadige eller ødelægge yngle- eller rasteområder i det naturlige udbredelsesområde for de dyrearter, der er optaget i habitatdirektivets bilag IV, litra a. Vurderingen i forhold til bilag IV-arter skal fremgå af afgørelsen, jf. bekendtgørelsens § 10, stk. 2.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet finder, at den ansøgte mindre udvidelse af bygningen ikke i sig selv, eller i forbindelse med andre planer eller projekter, vil påvirke Natura 2000-området væsentligt, eller i øvrigt medføre en beskadigelse/ødelæggelse af plantearter, eller yngle- eller rasteområde for de dyrearter, som fremgår af habitatdirektivets bilag IV. Nævnet har lagt vægt på, at det ansøgte projekts karakter, omfang og beliggenhed i umiddelbar tilknytning til eksisterende bygning.

Miljø- og Fødevarerklagenævnets afgørelse vedrører alene dispensation fra strandbeskyttelseslinjen. Andre dispensationer eller tilladelser kan være nødvendige.

3.2. Miljø- og Fødevarerklagenævnets afgørelse

Miljø- og Fødevarerklagenævnet ændrer Kystdirektoratets afgørelse af 12. august 2020 om afslag på dispensation fra strandbeskyttelseslinjen til udvidelse af sommerhus med toilet- og badefaciliteter, på [F1], beliggende [A1], 6100 Anslet i Haderslev Kommune.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet stadfæster Kystdirektoratets afgørelse af 12. august 2020 om afslag på dispensation fra strandbeskyttelseslinjen til udvidelse af sommerhus med køkkenfaciliteter, på [F1], beliggende [A1], 6100 Anslet i Haderslev Kommune.

[1] Lovbekendtgørelse nr. 1986 af 27. oktober 2021 om naturbeskyttelse med senere ændringer.

[2] Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevarerklagenævnet.

[3] Bekendtgørelse nr. 132 af 30. januar 2017 om gebyr for indbringelse af klager for Miljø- og Fødevarerklagenævnet mv.

[4] Sag 20/03659.

[5] https://mst.dk/media/235610/n112-natura-2000-plan-2022-27-lillebaelt_uploaded2.pdf
(https://mst.dk/media/235610/n112-natura-2000-plan-2022-27-lillebaelt_uploaded2.pdf).

[6] J.nr. NKN-1321-00008.

[7] Lovbekendtgørelse nr. 884 af 18. august 2004 om naturbeskyttelse.

[8] J.nr. RIB-410-00281.

[9] L 122 2016-17, Forslag til lov om ændring af lov om naturbeskyttelse (specielle bemærkninger til nr. 8).

Sag:

20/13224

Dato:

5. maj 2022.

Emner:

NBL - beskyttelses...

Highlight:

 Vis/skjul highlight

Miljø- og Fødevareklagenævnet (<https://naevneneshus.dk/start-din-klage/miljoe-og-foedevareklagenaevnet/>) •
Nævnenes Hus • Toldboden 2 • 8800 Viborg • Tlf. nr.: 72 40 56 00 • CVR: 37795526 • mfkn@naevneneshus.dk
(<mailto:mfkn@naevneneshus.dk>)
Tilgængelighedserklæring (<https://www.was.digst.dk/mfkn-naevneneshus-dk>).